

ՅՈՎՆԱՆ ԱՐՔ. ՏԵՏԵՐԵԱՆ

ԱՐՏԷ ԲԻԱԾ ԱՂՕԹՔՆԵՐ
«ԿԱԲԱՏՈՎ ԽՈՍՏՈՎԱՆԻՄ»-Ի
ՆԵՐՇՆՉՈՒՄՈՎ

Բ. Տպագրութիւն

2014

Սոյն աղօթագիրքը
կը հրատարակուի ազնիւ
մեկեւնաստութեամբ

**Տոբբ. Բրշն. ՎԱՐՈՒԺ
ԵՒ
Տիկին ԼԵՆԱ
ԱԼԹԸՊԱՐՄԱՔԵԱՆՆԵՐՈՒՆ**

Ի Յիշատակ

**Տիար ՍԱՐԳԻՍ
ՎԱՐԴԱՆԵԱՆԻՆ**

*«Միշտ աղօթեցէք, առանց
ձանձրանալու» (Բուկաս 18:1)*

«ՀԱՒԱՏՈՎ ԽՈՍՏՈՎԱՆԻՄ»

Իրօք հաւատքով կատարուած խոստովանութիւն է ու սրտէ բխած աղօթքներ, որպէսզի հեղինակին հետ միասին մեր հոգիները եւս բանանք մեր Արարիչ Աստուծոյ առջեւ խոստովանելու ու աղօթք բարձրացնելու:

Որպէս երկրորդ տպագրութիւն, ու մանաւանդ՝ 2014 տարին որպէս «ԱՂՕԹՔԻ ՏԱՐԻ», Յովնան Արք. Տէրտէրեանի հոգիէն ու սրտէն բխած այս աղօթքները, անգամ մը եւս, կու գան մեզմէ իրաքանչիւրին տալու առիթը, որպէսզի մեր այ կեանքերը լեցուին աղօթքով, որովհետեւ *«միայն աղօթքով է որ մարդը իր մէջ կը գտնէ գիտակցութեան գերագոյն պահը՝ հասկընալու ու ապրելու Բրիստոսի սէրը»*:

Տակաւին, *«Աղօթքի զօրութեամբ է, որ կը բացուին մեր հոգիի աչքերը՝ տեսնելու զԱստուած եւ աւելին՝ կատարելու Անոր բարի կամքը»*, պիտի ըստ Յովնան Արք. Տէրտէրեան:

Այս առիթով, յատուկ շնորհակալութիւն Տոքթ. Բրշն. Վարուժ եւ Տիկին Լենա Ալթրպարմաքեաններուն, որոնք սիրայօժար յանձն առին սոյն տպագրութեան բոլոր ծախսերը, ձօնելով զայն Տիար Սարգիս Վարդանեանի բարի յիշատակին:

Ամենաբարին Աստուած թող Ինքը վարձահատոյց ըլլայ իրաքանչիւրին:

Ուստի, եկէք աղօթենք, որպէսզի սէր եւ լոյս բաշխենք:

“I CONFESS WITH FAITH”

The second publication of Archbishop Hovnan Derderian’s “*I Confess With Faith*” is the reflection of his prayerful spirit and genuine faith in Christ the Lord. While we continue our journey through 2014, the “*Year of Prayer*” as proclaimed by Archbishop Derderian, this prayer-book extends a special invitation to all of us to once again open our hearts to God and surrender to Him with utmost humility and sincere confession.

“And indeed, it is only through prayer that we grasp the essence of God’s love and try to contain it in our human consciousness,” admits Archbishop Derderian. Furthermore, he says, *“It is through the power of prayer that we open our spiritual eyes, not only to see God but also to fulfill His divine will.”*

We would like to express our heartfelt gratitude to Dr. Deacon Varoujan Altebarmakian and his wife Lena, who made this publication possible through their generous donation, dedicating the prayer-book to the blessed memory of Mr. Sarkis Vartanian.

May the Good Lord bless the Altebarmakian family, who let the light of Christ shine in all their good deeds of faith. And may God bless and reward all those to who serve Him with passion and faithfulness.

ՄՐՏԷ ԲԻԱԾ ԱՂՕԹՔՆԵՐ

«ՀԱԻԱՏՈՎ ԽՈՍՏՈՎԱՆԻՄ»-Ի
ՆԵՐՇՆՉՈՒՄՈՎ

Ս. Ներսէս Շնորհալի Հայրապետի «Հաւատով Խոստովանիմ»-ը լոյսն է դարձած իմ հոգիին: Ինչքա՛ն այս աղօթքը կը դարձնեմ շարժումը իմ հոգիին, այնքան կը լուսաւորէ էութիւնս անբացատրելի խորհուրդով մը:

Ամփոփ ու շատ պարզ խորհրդածութիւններով ընթերցողին հաղորդ կ'ուզեմ դարձնել իմ վգացումներուն ու համոզմունքներուն, հիմք ունենալով աղօթքէն մէջբերուած հատուածներով:

*«Հալածեա ի հոգւոյ
իմմէ զիւաւար մեղաց
եւ անգիտութեան,
եւ լուսաւորեա զմիտս
իմ ի ժամուս յայսմիկ
աղօթել քեզ ի հաճոյս,
եւ ընդունիլ ի քէն
զիւնդրուածս իմ...»:*

Երբ պարպուած ենք աղօթ-
քի կեանքէն մեր հոգիները
կը բեռնաւորուին մեղքերուն
ապրած խաւարով: Աղօթքը
Շնորհալի Հայրապետին իսկ
բառերով կը հալածէ եւ դուրս
կը վանէ մեր հոգիներէն մեղ-
քերուն խաւարը:

Աղօթքի պահուն մեր մէջ
կը խորանայ նաեւ փափաքը
լուսաւորելու մեր միտքը Աս-
տուծոյ պատգամներով:

*«...Ընկալ զիս որպէս
զանառակ որդին,
եւ զգեցո՛ր ինձ
զպատմուճանն առաջին,
զոր մերկացայ մեղօք...»:*

Խոստովանող հոգիները
անտարակոյս իրենց հոգիին
խորքին կը զգան այնպէս
ինչպէս զգաց անառակ որ-
դին: Սրտբաց եւ անկեղծու-
թեամբ խոստովանողին ար-
դար իրաւունքն է վերահաս-
տատուիլ իր առաջին պատմու-
ճանին մէջ, որմէ զրկուած
էր մեղքին պատճառով:

*«Վասն մերոյ
փրկութեան, խաչեցար,
թաղեցար եւ յարեար
ի մեռելոց
եւ համբարձար փառօր
առ Հայր, մեղայ յերկինս
եւ առաջի քո»:*

Քրիստոսի խաչելութիւնն ու թաղումը մարդկային պատմութեան մէջ ծառայութեան ու պատարագումի ամենաբարձր, անկրկնելի ու անհասանելի մակարդակն է, քանզի այդ բոլորը իր վրայ վերցնողը Աստուածորդին է մեր հոգիներու փրկութեան համար եւ որպէս արտայայտութիւն աստուածային անչափելի սիրոյն:

*«Մաքրեա զիս վերստին
աստուածային հրով քոյ՝
որպէս հրեղէն լեզուօք
զառաքեալսն...»:*

Աստուածային հուրը ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ աստուածային սէրը: Ով կը փափաքի ապրիլ աստուածային սիրով, այդպիսին իր մէջ կը զգայ մաքրութիւնը իր հոգիին:

*«...Մեղայ քեզ մտօք
իմովք, հոգւով եւ
մարմնով իմով...»:*

Մեղանշելը մարդկային է եւ անխուսափելի: Բայց երբ մեր սիրտը լայն կը բանանք եւ խոստովանինք որ մտածումով, հոգւով ու մարմնով մեղանշած ենք, ահա այն ժամուն իսկ տէրն ենք մեր անձերուն եւ առաջնորդող մեր քայլերը դէպի Արարիչը:

*«Տեսող ամենայնի,
մեղայ քեզ խորհրդով,
բանիւ եւ գործով...»:*

Բոլորը տեսնողը Աստուած Ինք է եւ այս ճշմարտութիւնը պարտաւորեցնող է, որ մենք խորհուրդներով ու խօսքերով մեր գործած սխալներուն անդրադարձը ունենանք:

**«Քննող գաղտնեաց,
մեղայ քեզ կամայ եւ
ակամայ, գիտութեամբ
եւ անգիտութեամբ...»:**

Սիրտերը քննողն Աստուած
Ինք է: Այս ճշմարտութիւնը
կը պարտաւորեցնէ, որ հեռու
չպահենք մեր անձերը Իրմէ
եւ կամաւորաբար կամ այլա-
պէս գործուած մեղքերը Իր
առջեւ բացայայտենք:

**«...Այլ ուղղեա՛
վշարծումն սոցա լինելի
ըստ պատուիրանաց
քոց յամենայնի»:**

Մեր էութիւնը իր ամբող-
ջութեանը մէջ պէտք է առաջ-
նորդուի Աստուծոյ պատուի-
րաններով: Եւ ինչքա՛ն մեր
աղօթքները կը կեդրոնացնենք
այս մտածումին վրայ, այն-
քա՛ն փափաքող կ'ըլլանք Աս-
տուծոյ պատուիրաններուն:

*«Հուր կենդանի
քրիստոս, զհուր սիրոյ
քոյ՝ զոր արկեր յերկիր՝
բորբոքեա յանձն իմ...»:*

Մարդը՝ այն երկիրն է,
որուն մէջ պէտք է խառնուի
նաեւ Քրիստոսի սիրոյ կրա-
կը: Սիրոյ կրակը Քրիստոս
Ինք է, որը կը մաքրէ նաեւ
մեզ մեղքին ծանրութենէն:

*«Իմաստութիւն հօր
Յիսուս, տուր ինձ
իմաստութիւն՝ զբարիս
խորհել եւ խօսել
եւ գործել առաջի քոյ
յամենայն ժամ...»:*

Իմաստութեան աղբիւրը
Քրիստոս Ինք է: Այս գիտակ-
ցութիւնը որոշակի յարաբե-
րութիւն մը կը վարճացնէ
Քրիստոսի եւ մարդուն մի-
ջեւ: Երբ Քրիստոսի կը դի-
մենք որպէս իմաստութեան
աղբիւրը, ապա այն ժամանակ
կը հաստատենք, որ տեղեակ
ենք մարդկային մեր տկարու-
թեան:

*«Կամեցող քարեաց,
Տէր կամարար,
մի՛ թողուր զիս ի կամս
անձին իմոյ գնալ...»:*

Մեր կամքին թելադրութեամբը երբ կ'ապրինք, ապա կտրուած ենք է՛ւ Աստուծմէ է՛ւ մարդկութենէն: Աստուծոյ կամքին համաձայն ապրելու զգացողութիւնը մեր մէջէն արմատախիլ կ'ընէ «ես»-ը:

*«...սօրացո՛ր զսիրտ իմ
ատել զմեղս եւ սիրել
զքեզ միայն եւ առնել
զկամս քո...»:*

Մենք Աստուծոյ առաջնորդութեամբ կը կարողանանք կատարել արդար ընտրութիւնը, որն է մեղքին մերժումը եւ Աստուծոյ սիրոյ մէջ բնակելու հաւատքը, որը նախապայման է Աստուծոյ կամքը կատարելու տեսակէտէն:

*«Խնամող արարածոց,
պահեա՛նշանաւ խաչի
քո զհոգի եւ զմարմին
իմ՝ ի պատրանաց
մեղաց...»:*

Խաչին խորհուրդը մեր հոգին ու մարմինը սին խարկանքներէ հեռու կը պահէ: Խաչին խորհուրդին հետ հաղորդակցիլ կը նշանակէ հանդիպում մը ունենալ Քրիստոսի հետ:

*«Պահապան ամենայնի
Քրիստոս, աջ քո հովանի
լիցի ի վերայ իմ ի տուէ
եւ ի գիշերի...»:*

Քրիստոս մշտական պահապանն է մեր կեանքին: Մենք է, որ աղօթքով մեր աչքերը դէպի վեր պիտի բանանք տեսնելու Անոր ներկայութիւնը եւ լուսաւորուելու Անոր կեանքով:

*«...քեզ յանձն առնեմ
զանձն իմ. դու հոգա
եւ պատրաստեա պալտս
հոգւոյ եւ մարմնոյ
իմոյ...»:*

Քրիստոնեան պարտ է ապ-
րիլ յանձնառութեամբ: Քրիս-
տոնեային համար աղօթել
կը նշանակէ մեր անձերը
վստահիլ Աստուծոյ ու Անոր
հոգածութեան:

*«Դարձուցիչ մոլորելոց,
դարձո զիս ի չար
սովորութեանց իմոց
ի բարի սովորութիւն...»:*

Կան անշուշտ բարի ու
չար սովորութիւններ: Դէպի
բարի սովորութիւններու դուռը
ստաջնորդողը Քրիստոս-Աստ-
ուածորդին է: Ան Իր Անձին
օրինակով զօրացուց մեզ, որ-
պէսզի աղօթքի կեանքով կա-
րողանանք հեռու վանել մեզ-
մէ չարը:

**«Աղբիւր անմահութեան,
աղբերացո ի սրտէ
իմմէ արտասոււս
ապաշխարութեան...»:**

Ապաշխարութեան արցունքներ չունեցող մարդը ի վիճակի չէ նորոգելու իր քրիստոնեայի նկարագիրը: Այս վիճակը սակայն, պարտ ենք վերածելու մնայուն վիճակի մը, որպէսզի երբեք առիթը չտանք որ օտար խորհուրդներ իրաւարի ճանապարհէն տանին մեզի:

**«Պարգեւիչ
ողորմութեան,
պարգեւեա ինձ
ուղղափառ հաւատով
եւ բարի գործով,
եւ սուրբ մարմնոյ
եւ արեան քո
հաղորդութեամբ
գալ առ քեզ...»:**

Աստուծոյ մօտենալու նախապայմանն է ուղղափառ հաւատքը, որը պէտք է նաեւ արտայայտուի բարի գործերով, առաքինի վարքով: Ուրեմն Աստուծոյ մօտենալու համար նախապատրաստութիւնը պայման է:

*«Բարերար Տէր,
հրեշտակի բարւոյ
յանձն արասցես զիս՝
քաղցրութեամբ աւանդել
զհոգի իմ...»:*

Աստուած բարերար է եւ մենք անդադար կը դիմենք Աստուծոյ ողորմութեան, որպէսզի Անով իսկ մեր հաւատքի գիտակցութեանը մէջ հաստատած ըլլանք Աստուած եւ մարդ աստիճանաւորուած յարաբերութիւնը:

*«Լոյս ճշմարիտ Քրիստոս,
արժանաւորեա զհոգի իմ
ուրախութեամբ տեսանել
զլոյս փառաց քոց
ի կոչման աւուրն...»:*

Ճշմարիտ լոյսը Քրիստոս է: Այդ լոյսը հասած է նաեւ մեզի, որուն ջերմութիւնը կը զգանք միայն այն ժամանակ, երբ հետեւող ենք Քրիստոսի ու գործադրող Անոր խօսքերուն:

*«...լսելի արա ինձ
վերանաւէտ կոչումն
արդարոց յերկնից
արքայութիւնդ»:*

Երկնքի արքայութիւնը արդարներու բնակարանն է: Արդար կեանքով ապրած մարդիկ հրաւեր պիտի ստանան երկնքի արքայութեան մէջ ապրող արդարներէն:

*«...եւ դարձո զնոսա
ի չարեացն՝ զոր ունին
վասն իմ,
զի ողորմութեան քում
արժանի եղիցին...»:*

Բաւական չէ, որ մեր սրտի աղօթքը մեր անձին համար ըլլայ: Նոյնքան եւս աղօթող պէտք է ըլլանք բոլորին համար, որպէսզի անոնք եւս արժանի ըլլան Աստուծոյ ողորմութեան:

**«Փառաւորեալ Տէր,
ընկալ զաղաչանս
ծառայի քոյ...»:**

Աղօթել կը նշանակէ Աստուծոյ անունը փառաւորել: Եւ երբ անկեղծ է մեր սրտի աղօթքը, ապա Աստուած կ'ընդունի նաեւ աղաչանքները Իր ծառաներուն:

**Words from the heart
inspired by the prayer
of St. Nerses Shnorhali**

“I Confess with Faith”

The prayer of St. Nerses Shnorhali “I Confess with Faith” has given light to my soul. The more I make this the prayer of my soul, the more my whole being is enlightened by an inexplicable mystery.

With the following reflections I would like to share with all the inner movement of my soul, strengthened and inspired by the life giving words of the prayer of St. Nerses.

*“Creator of light...
dispel from my soul the darkness
of sin and ignorance, and enlighten
my mind at this moment that
I may pray to you according
to your will...”*

When we are emptied of prayerful life our souls are burdened by the darkness of sin. The words of St. Nerses Shorhali dispel from our souls the darkness of sin. And in prayer we deepen in our identity the want and desire to enlighten and armor our mind with divine messages.

*“Heavenly Father and Lord God...
receive me like the Prodigal Son,
and clothe me with the
“Son of God, and true God...
was crucified, and buried,
and raised from the dead,
and ascended to the Father,
I have sinned against Heaven,
and before you...”*

The Crucifixion of Christ our Lord and the burial represent the highest level of sacrifice in the history of humanity. For it was the son of God, who for the salvation of our souls was crucified, and buried, as reflection of God’s immeasurable love for world.

“Purify me again with your divine fire, as you did purify the Apostles with fiery tongues”

The divine fire to which the author of the prayer refers to is the divine love. Those who wish to live with the divine love are the ones who feel in the depth of their hearts sanctity.

“I have sinned against you with my mind, with my soul, and with my body...”

God oversees all of our activities, which in effect obliges us that we may have the courage to change the course of our thoughts, and deeds and misconducts.

*“Searcher of secret things,
I have sinned against you,
willfully and inadvertently.”*

God is the searcher of our hearts. This truth gives us the spiritual strength to not distance ourselves, from Him, but above all willingly and openly confess our sins and ask for forgiveness.

*“But direct all my actions such that
I do your will in everything.”*

We who are in need to be directed by the message of the Almighty God, the more we focus our thoughts on prayers the more our hearts desire the message of God.

*“O Christ, who is a growing fire;
inflamed is my soul by the fire
of your love.”*

The divine fire as the divine love transforms the human spiritual to its highest level. Then, led by the same divine love, we live a Christ-like life, a life that becomes a source of spiritual empowerment and inspiration for our fellow friends.

*“Jesus, wisdom of the Father,
give me the wisdom to think,
to speak and to do what is good
in your eyes.”*

When we open our hearts, minds and souls to Christ, we then are united with Him, thus we begin to fulfill the law of Christ. The law of Christ is the respect for human life – compassion and vision for the wellbeing of God’s people.

“O Lord, who has willed all that is good, and who is the director of the will; allow me not to follow the inclinations of my heart.”

Man is born to embody the inclination of the Almighty God. God has entrusted us to continue and fulfill the creation work. Those who live with God and respond to God's call, with courage and spiritual strength, become His hands in world which strives for peace and prosperity.

“Strengthen my heart to hate sin, to love you alone, and to do your will.”

Life is courage towards God. When we make God the destiny of our life, we then are stronger to dispel from within our hearts hatred, and replenish the emptiness of our hearts with the Love of God.

*“Upholder of all creatures,
preserve by the sign of your cross
my soul and body, form the
allurements of sin.”*

The Cross is the most valuable symbol of Christianity. We present our prayers in the presence of the Cross, which radiates the divine love and wisdom.

*“O Christ, who is the keeper of all.
Let your right hand guard and
shelter me day and night.”*

God our Lord shelters our lives through his love. We become aware of His love as we communicate with Him through prayer.

*“Unto you I commit my being;
take charge of me, and provide
all things needful for my soul
and body.”*

As we pray we then put our lives in the hands of the Almighty. Our trust in God is the very essence of spiritual transformation, and intellectual enlightenment.

*“You that bring back
the wondering; convert me
from my evil thoughts
to good ones.”*

Every day challenges us with new thoughts. Prayer and retreat cleanse our thoughts from evil to good. St. Nerses transpires us with the want to make his prayers the prayers of our hearts.

*“Fountain of immortality causes
the tears of repentance.”*

Our repentance is sincere as we kneel down in the presence of the Almighty and make God the mirror of our souls. It is at this very moment when we begin the spiritual journey; a journey of spiritual rebirth.

*“Grantor of mercy,
grant me to come to you
in orthodox faith, through good
works and the communion
of your Holy Bible and Blood.”*

I feel the strength of prayer of St. Nerses. It reflects the desire of my heart to share God’s gift with fellow friends. We all are created by the hands of God. Therefore, we all have the moral responsibility to share our God-given gifts with people surrounding us.

*“Bounteous Lord,
commit me to a good Angel,
who may deliver up my soul
in peace.”*

Surrender your life to God and your soul will be in peace. In God we are sanctified and strive to change our whole being to do good works.

*“O Christ, who is the true light;
make my soul worthy to behold
the light of your story with joy.”*

Christ is the true light. Our faith in Christ unites us with his divine presence. Let us be the light into the world as our Lord commended us through His disciples.

“Make me also hear your blessed voice when you call your righteous ones to enter into your heavenly kingdom.”

We are graced with the gift of hearing the divine voice. Those who hear the blessed voice of God here on this earth are the ones who have already stepped into the House of God.

“Turn them away from the malice they hold toward me.”

When we pray, we also purify the lives of our fellow brothers and sisters. Our prayers will pave the path for them to join the faithful who put their trust in God.

*“O glorious Lord,
receive the prayers of your servant.”*

God is glorious. We acknowledge God’s immeasurable love for the world. The closer we come to God, the more we are enlightened by the divine wisdom, the faith of our ancestors.

